

Kinas Bælte & Vej-projekter vokser i Europa

19. juni, 2018 – Ved årets begyndelse vandt et kinesisk konsortium under ledelse af China Road & Bridge Corp. udliciteringen af opførelsen af første fase af Peljesac-broen og dens tilkørselsveje, et stort infrastrukturprojekt i Kroatien, iflg. en udførlig rapport fra *Xinhua* om »B&V styrker win-win-partnerskab mellem Kina og Europa mod global usikkerhed«. »Projektet er af langsigtet, strategisk betydning for hele landet«, sagde den kroatiske premierminister Andrej Plenkovic ved underskriftsceremonien den 23. april og sagde desuden, at det ville hjælpe Kroatien med at blive territorielt integreret. »Jeg er overbevist om, at dette projekt vil give et stort indhold til den fremragende relation, vi allerede har mellem Kina og Kroatien, og dette er et konkret, økonomisk bidrag hertil«, sagde premierministeren til *Xinhua*. Minister for hav, transport og infrastruktur Oleg Butkovic kaldte byggeriet af Peljesac-broen det »førende projekt« i Kroatien.

I Spanien satte udenrigsministeriet for nylig fokus på Bælte & Vej Initiativet i sin rapport, »En strategisk vision for Spanien i Asien: 2018-2022«, som anser initiativet for en stor mulighed for en dybtgående forbindelse til det lovende, asiatiske marked. Under et møde med den kinesiske statsrådgiver og udenrigsminister Wang Yi 17. maj, sagde kong Felipe VI, at initiativet er af stor betydning for regional og global udvikling og fremgang, og at Spanien vil deltage mere aktivt i det.

I Polen planlægger det kinesiske selskab Guo Tai Rong, en af verdens største leverandører af elektrolytter til litium-ion-batterier, at bygge en fabrik for dets flagskibsprodukt i den sydvestlige landsby Godzikowice. »Den kinesiske investors fabriksprojekt i Godzikowice er et element i strategien for at

støtte udviklingen af industrien for elektriske køretøjer i vort land«, sagde Krzysztof Senger, vicepræsident for det Polske Investerings- og Handelsagentur. Ifølge Senger vil projektet, på længere sigt, bevirke en forøget popularitet for elektriske køretøjer på polske veje og følgelig en stor forbedring af luftkvaliteten i landet.

Smitte kunne forårsage en ny gældskrise i Grækenland, Spanien og Portugal

30. maj, 2018 – Der er voksende snak om smitte pga. den italienske politiske krise. Ikke alene vokser bond spreads (forskellen mellem afkastet på to obligationer, der har forskellig kreditrating, -red.) i Italien, men også i Spanien, Portugal og Grækenland. De græske bankierer er især bekymret. Grækenland forventes at afslutte bailout, men det afhænger af, om landet kan vende tilbage til markederne. En tilbagevenden er usandsynlig, med de voksende bond spreads.

»Det, der foregår i Italien, bekymrer os enormt«, sagde en seniorbankkilde til Storbritanniens *Guardian*. »Lånemarkederne er gået amok i det sydlige Europa. Sådanne afkast forhindrer fuldstændigt Grækenland i at vende tilbage til dem, når programmet slutter.«

Desuden er der ingen, der ved, hvor meget der er tilbage af Grækenlands enorme 'pot'-gæld[1], der nærmer sig forfald og skal betales på et tidspunkt. *Guardian* citerer en velplaceret, græsk embedsmand, der advarede om, at Grækenland vil få brug for hjælp udefra, hvis landet ikke kan gå til markederne.

I Spanien er afkastet også steget. En spansk kilde rapporterede til *EIR*, at EU's politikker hidtil ikke havde været et betydningsfuldt spørgsmål. Mistillidsvotummet mod Rajoy-regeringen og mulige nyvalg drejer sig om spørgsmålene om korruption og Madrids håndtering af catalansk separatisme. Men dette kunne hurtigt ændre sig, hvis en finanskriser udløses af en stigning i lånerater.

Forskellen på afkast ('spreads') mellem spanske 10-årige obligationer og tyske statsobligationer steg med 15 basispoints til 135 basispoints den 29. maj. Dette skal sammenlignes med italienske spreads, der nu ligger mere end 300 points over tyske statsobligationer.

Spanske bankaktier blev også hårdt ramt, med Santander, Sabadell og Bankia, der tabte mere en 5 % af deres værdi.

Portugisiske bond spreads er også steget.

Moody's har truet med at nedgradere Italiens rating – som i øjeblikket ligger to hak over junk-niveau – hvis den næste regering ikke fremlægger et nyt nedskæringsbudget. Sådanne trusler kan blot sprede smitten til andre lande.

Foto: Befolkningen i Athen protesterer mod nedskæringer i statsbudgettet, på grund af de enorme ratebetalinger på lån, der har førsteprioritet på budgettet – foto fra 2016.

[1] 'Pot' er den del af et aktie- eller obligationslån, som investeringsbankerne vender tilbage til den ledende låntager. Dette er gjort, så delen kan sælges til institutionelle investorer. (*Investopedia*)

Det britiske Imperium er desperat for at bevare kontrollen – der er kupoperationer i gang i USA, Italien og andre steder

Leder fra LaRouchePAC, 28. maj, 2018 – Vi sidder på en krudttønde. I Europa hober destabiliseringerne sig op. I Italien fandt den seneste fase af blokering af suverænitet og vælgernes vilje sted i går aftes, da præsident Sergio Mattarella afviste den ministerplan, som koalitionspartierne M5S og Lega havde præsenteret – idet han modsatte sig valget af Paulo Savona som økonomiminister – og i stedet erklærede en ex-IMF-nedskærings-hitman, Carlo Cottarelli, som tiltrædende premierminister med mandat til at danne regering. Når Cottarellis ministerliste bliver sendt til parlamentet, vil den blive afvist, hvilket vil udløse endnu mere kaos og nyvalg. Dette er et kup; men det Londoncentrerede »finanssamfund«, udtrykt gennem *Handelsblatt*, applauderer Mattarella for at have blokeret for »populisme«.

I Spanien truer en krise, med et mistillidsvotum, som vil blive debatteret senere på ugen, mod Rajoy-regeringen, der har ulemper; men faren hidrører fra manglen på et positivt politisk program fra nogen i det hele taget. Den potentielle ustabilitet her truer i særdeleshed de dele af den Iberiske Halvø, der har satset stærkt på Bælte & Vej Initiativet.

I USA er Mueller/Russiagate-kuppet, endskønt det miskrediteres for hver time, der går, stadig operativt og forårsager ødelæggelse i den politiske beslutningstagning over hele

linjen. Og alt imens er Wall Street/City of London i færd med at krakke, hvilket ses af de lappeløsninger, der for nylig er blevet uddelt til Deutsche Bank, samt af de stadig forværrende situationer i flere nationaløkonomier, som nu er under stærk kritik, med spil om hurtige penge, der eksploderer i Argentina, Brasilien og andre steder.

Situationen er meget farlig. Men det helt åbenlyse, gennemgribende »britiske« element skaber en mulighed, der ikke må forpasses, for at slå til og levere det dødbringende slag. Det Londoncentrerede finansielle og geopolitiske magtnetværk tyer nu til stadig mere åbenlyst beskidte midler for at modgå fremskridtet for det nye, globale paradigme, der ses i den Nye Silkevej.

Vores seneste, tunge skyts er **LaRouchePAC's »Memo til præsident Trump: tiden er inde til at afslutte den særlige relation; ophæv hemmeligstemplingen af alle dokumenter, briterne har udgydt, om Deres kampagne i 2016«.**

Dette memorandum samler det hele. Som det erklærer, »Den reelle historie ... er, at briterne og deres venner i Obama-administrationen kørte en operation for en total kontraefterretnings- og informationskrig imod Donald Trumps præsidentvalgkamp, fordi de vidste, at Trump kunne vinde valget imod Hillary Clinton, en åndløs robotkandidat, der fuldstændig havde mistet enhver forbindelse med amerikanere, der ikke var knyttet til de på de to kyster hjemmehørende eliter«.

Præsident Trump gentog selv i seks tweets hen over weekenden, hvordan Russiagate er blevet til Spygate. For eksempel 26. marts, »Hele denne Ruslands-kulegravning er rigget. Blot et påskud for, hvorfor demokraterne og Svindler-Hillary tabte valget og tabte stater, de ikke har tabt i årtier ... #SPYGATE & CONFLICTS OF INTEREST«. Selv om han forsømmer at nævne den britiske faktor, henviste han dog til den rent historisk i sin tale den 25. maj på Annapolis Flådeakademi og sagde, at »Vore

forfædre jordede Imperiet ...«

Tiden er nu inde til at jorde Imperiet på verdensplan. Indikationerne på, hvordan positive skridt, for den kommende tid for en global, fælles fremtid for fred og udvikling, kunne tage sig ud, kommer fra Asien. I Beijing i dag fik vi en forpremiere at se på Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Qingdao den 9.-10. juni, hvor præsident Xi Jinping vil være formand for sessionerne, vært for den russiske præsident Vladimir Putins statsbesøg og byde gæsteobservatørnationer velkommen, inklusive Iran. To dage senere vil det mulige møde mellem præsident Trump og Nordkoreas formand Kim Jong-un finde sted.

Europæisk Investeringsbank underskriver €600 million stort lån til Spanien til 'Y Vasca' højhastighedsjernbane

26. okt., 2017 – Den Europæiske Investeringsbank (EIB) har aftalt at give et €600 million stort lån til Spanien til at bygge en 160 km lang højhastighedsjernbane, der vil forbinde de tre baskiske storbyer Vitoria, Bilbao og San Sebastián, ved navn »Y Vasca«. Dette lån er den første del af en €1,03 mia. stor finansiering, der er vedtaget af EIB den 19. sept., rapporterer *Global Constructive Review* (GCR) den 24. okt.

Med det, der af GCR er blevet beskrevet som en »ingeniørmæssig udfordring«, indebærer det byggeri af en 160 km lang, ny

højhastighedsjernbanelinje mellem Vitoria, Bilbao og San Sebastián, og at konvertere den konventionelle linje mellem San Sebastián og den franske grænse, (omkring 17 km) til blandet anvendelse (både konventionel og højhastighed).

Desuden »omfatter projektet omstrukturering, tilpasninger og skabelse af nye adgangsveje til højhastighedsjernbaner ved togstationerne i Vitoria, Bilbao og San Sebastián. Disse nye højhastighedsforbindelsers rute er kompliceret, med 80 km tunneler og 25 km viadukter«, skrev EIB's webside.

»Den nye linje er designet til en hastighed af 250 km/t og vil forkorte rejsetiden fra Madrid til San Sebastián eller Bilbao fra de nuværende fem timer til omkring tre en halv time. Når Valladolid-Burgos-Vitoria-sektionen er færdig, vil rejsetiden falde til to en halv time«, udtalte EIB.

Foto: Højhastighedstog i Spanien, kaldet AVE.

Catalonien erklærer sin uafhængighed fra Spanien; London jubler

27. okt., 2017 – Startskuddet for det næste stadium for agent for britisk efterretning Gene Sharps 'håndbog i farvede revolutioner' for den spanske region, Catalonien – og for hele Europa – lød i dag, med det catalanske parlaments annoncering af, at de erklærede deres formelle »uafhængighed« fra Spanien. Stemmeresultatet var 70-10, med andre 55, der enten undlod at stemme eller boykottede afstemningen.

Som forventet reagerede det spanske Senat inden for få timer

ved at vedtage Rajoy-regeringens anmodning om at anvende den spanske forfatnings artikel 155 i tilfældet Catalonien. Dernæst meddelte Rajoy, at han ville opløse den catalanske regering og suspendere dens præsident, ministre og parlament; overtage national kontrol med det regionale politi; hjemkalde catalanske diplomater fra udlandet; og udskrive valg i utide til december for at vælge et nyt, regionalt parlament.

Gene Sharp og hans bog, 'From Dictatorship to Democracy'

Scenen er nu sat for eskalerende gadedemonstrationer og vold, præcist, som det foreskrives af Sharps håndbøger i farvede revolutioner. *EIR's* læsere vil huske, at Sharp er en veteran i et PhD-program og dernæst »avancerede studier« ved Oxford, og 30 år ved Harvards Center for Internationale Anliggender.[1] Fra Sharps håndbog fra 1993, *From Dictatorship to Democracy: A Conceptual Framework for Liberation*, stammer konceptet med at organisere opstande omkring en symbolsk farve og neuro-lingvistisk programmering og reklameteknikker som dem, der blev anvendt i Ukraines 'Orange Revolution' i 2004 og i det fascistiske kup, og i næsten alle farvede revolutioner over hele planeten, både før og efter.

Denne selvsamme bog af Sharp er også den catalanske separatistbevægelses bibel. Den er blevet oversat til catalansk og kan fås gratis på websitet for *Generalitat*, selve den catalanske regering. Et af de store partier i dette parlament, og leder af gadedemonstrationerne for uafhængighed, er ANC (Catalansk Nationalforsamling). Liz Castro, ANC's nationale sekretær frem til jan. 2017 (hvor hun trak sig tilbage for at »vende tilbage til rødderne« for bedre at tjene den separatistiske sag), er en amerikanskfødt computer software-ekspert og forfatter, og en tilhænger af Sharp. Hun skrev i august 2017 i *El Mon*: »Gene Sharp forklarer, at

ulydighed er kilden til politisk magt. De, der kører tingene, er afhængige af viljen, beslutningen og støtten fra folket. Hvis folket nægter at samarbejde, kan en leder, uanset, hvor stærk, han er, ikke forblive.« I den samme artikel roser Castro også Sharps nære medarbejder, den amerikanske oberst (pens.) Robert Helveys arbejde.

På lignende måde skrev ANC-sekretariatsmedlem Quim Torra i 2016 på Ara-websiden: »Vi må vende os mod scenarier i Gandhis tradition [sic] for ikke-samarbejde. Den plan, jeg forklarer, blev udviklet teoretisk af professor Gene Sharp, den maksimale autoritet i ikkevoldelig, politisk aktion: først protester, dernæst ikkesamarbejde og sluttelig udskifter man nogle institutioner med nogle andre.«

Som respons på dagens udviklinger i Spanien, annoncerede USA's Udenrigsministerium prompte, at »Catalonien er en integreret del af Spanien, og USA støtter den spanske regerings forfatningsmæssige forholdsregler for at bevare Spanien stærkt og forenet.« Og EU-rådets præsident, Donald Tusk, tweetede: »For EU er der ingen ændringer. Spanien er fortsat vores eneste samarbejdspartner. Jeg håber, den spanske regering vælger argumentets magt, og ikke magtens argument.«

Tusks erklærede »håb« er imidlertid mindre end meningsløst. Det er EU's politikker, der har drevet Spanien, som mange andre lande i Europa, ind i økonomisk armod, som er grobunden for Sharps farvede revolutioner.

Den eneste måde, hvorpå en blodig eskalering i Spanien kan undgås, er, som **Helga Zepp-LaRouche forklarede i sit webcast** den 26. okt., at Spanien fuldt ud tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ og integrerer Catalonien i denne proces.

Foto: Spaniens premierminister Rajoy meddeler, at han vil opløse den catalanske regering og suspendere dens præsident, efter det catalanske parlament meddelte, at de formelt erklærede Cataloniens uafhængighed den 27. okt. 2017.

[1] SE EIR Dokumentation: »The British Empire Created the 'Color Revolutions' as Acts of War«

Hvorfor frygter Det britiske Imperium

Kinas Bælte & Vej Initiativ?

Dansk udskrift.

Helga Zepp-LaRouche i
Schiller Institut

Nyt Paradigme Webcast, 26.
okt., 2017

For det første, så var det, der virkelig imponerede mig meget, Xi Jinpings, og også andre taleres, fokus på formålet med det hele – nemlig, at det er forbedringen af folks liv. At folk skal leve et bedre liv, et lykkeligere liv – og det mangler fuldstændigt i diskussionen i Vesten: At formålet med politik er, at folk skal være lykkelige! Lykke er en uomstuelig rettighed, som trods alt blev indskrevet i det unge USA's Uafhængighedserklæring.

Men der er et yderligere aspekt. Især i sine afsluttende bemærkninger talte Xi Jinping om en socialistisk model med kinesiske karaktertræk for en ny æra. Og målet, som blev meget udtrykkeligt formuleret, var, at Kina vil indtage en global rolle i skabelsen af en smuk fremtid for hele menneskeheden. Se, det er virkelig noget! Hvornår har en vestlig politiker

haft en vision om at skabe en smuk fremtid for hele menneskeheden? Jeg mener, man skal langt tilbage i tiden for at finde folk, der overhovedet tænkte i disse baner; og jeg mener, at Kina har skabt en model for international styrelse og internationale relationer, baseret på suverænitet, respekt for det andet lands anderledes samfundsmodel, med andre ord, ikke-indblanding; og uden noget forsøg på at ændre systemet til den vestlige model, eller til deres egen model, men derimod respektere de andre landes suverænitet.

Jeg mener, at dette er et utroligt perspektiv, for, hvis man ser på det ud fra menneskehedens lange, historiske bue, så var dette et initiativ, der måtte ske på et vist punkt i menneskehedens udvikling. Der måtte på et givent tidspunkt komme et menneske, der sagde, »vi er den menneskelige art, og den menneskelige art er én«

Download (PDF, Unknown)

Krisen i Spanien eskalerer med regeringen, der påkalder forfatningens artikel 155

21. okt., 2017 – Den spanske premierminister Mariano Rajoy talte i dag for nationen om krisen i Catalonien, efter udløbet af den deadline, han havde givet Cataloniens regionale regering til at trække deres forfatningsstridige krav om

uafhængighed tilbage. Som forventet påkaldte Rajoy den spanske forfatnings artikel 155, som forbyder en region at løsrive sig fra unionen, og meddelte, at den nationale regering ville udskifte den catalanske præsident Carles Puigdemont og medlemmer af hans kabinet, men i øvrigt ikke suspenderede Cataloniens (substantielle) regionale autonomi.

»Regeringen har fundet det nødvendigt at håndhæve artikel 155«, meddelte Rajoy. »Det var ikke vores ønske, eller vores hensigt ... Men i denne situation kan ingen regering eller noget demokratisk land acceptere, at loven ignoreres.« Rajoy tilføjede: »Præsidenten for selvstyregeringen [for Catalonien, dvs., Puigdemont] blev inviteret til at diskutere sin position i et spanske parlament, men afviste det. Han blev inviteret til konferencen for regionale præsidenter, men han ønskede ikke at deltage.« Den »dialog«, som Puigdemont kræver, er bilaterale forhandlinger mellem de to »udøvende grene«, nemlig ham selv og Rajoy, hvilket er en de facto accept af uafhængighed.

Rajoy's forslag skal nu til Senatet, som vil stemme om den, den 27. okt. og forventes at blive glat vedtaget, eftersom det regerende PP-parti har flertal og yderligere støttes i denne sag af PSOE (Socialisterne) og Borgerpartierne.

Puigdemont svarede med sin egen tale i dag, i hvilken han fordømte Rajoy's forholdsregler som et »angreb ... [der] ikke kan accepteres«, men som lige netop ikke erklærede uafhængighed. Han sluttede sig dernæst til de henved 450.000 demonstranter i Barcelonas gader imod Rajoy's forholdsregler.

Puigdemonts strategi kunne nu være at komme Rajoy i forkøbet ved at udskrive hurtige valg før 27. okt., i håb om voksende støtte til uafhængighed i gaderne, præcis som i andre scenarier for 'farvede revolutioner', som Catalonien følger – især den i Ukraine. Planen hos den britiske hånd bag denne »strategi for spænding« er at se, om de ikke kan fremprovokere noget alvorlig vold i gaderne, inklusive et par martyrer, som

dernæst kan bruges til at tvinge EU eller andre internationale »mæglere« ind i konflikten.

I mellemtiden har henved 1.200 spanske selskaber flyttet deres hovedkvarter ud af Catalonien til andre spanske regioner – i tilfælde af, at krisen tager dem på sengen og de facto ude af EU. Dette, sammen med den generelle catalanske krise, kunne meget vel blive en udløsermekanisme for en mere generel, finansiel nedsmeltning i hele Europa.

Selv om der for længst burde have været truffet forholdsregler for at afmontere tændsatsen for dette scenario for en 'farvet revolution', med begyndelse i at smide Trojkaens dødbringende økonomiske politik over bord, så er det korrekt af Rajoy at påkalde artikel 155 – men dette er slet ikke et tilstrækkeligt skridt. Den bedste game-changer ville være, at den spanske regering annoncerede, at Spanien omgående tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet og vil investere massivt med Kina i udvidelsen af ikke alene den eksisterende Yiwu-til-Madrid-jernbanelinje, men også vil bygge flere højhastighedsjernbaner, der går langs Spaniens Middelhavskyst fra Frankrig og via Barcelona (Catalonien) til Algericas (nær Gibraltar), og herfra til Afrika, og integrere Catalonien i Spanien på denne måde. Med denne fremgangsmåde kan og bør den nationale regering føre dialog og forhandle med Catalonien om vigtige spørgsmål.

Fransk politiker Vereycken til Sputnik:

Catalansk ja i folkeafstemning om uafhængighed skal ses i sammenhæng med en mere generel plan for at opsplitte Europa

7. okt. 2017 – De catalanske og kurdisk-irakiske folkeafstemninger om uafhængighed kan ses som et tegn på en mere generel plan, der har til formål at opsplitte Europa og ligeledes Mellempøsten, sagde den franske politiker og journalist, Karel Vereycken, til Sputnik, idet han refererede til Leopold Kohrs efterkrigsidé om at »kantonisere« Europa og transformere det til en samling små, selvstyrende enheder. Vereycken, der er redaktør for den franske avis *Nouvelle Solidarité*, er også vicepræsident for den franske, politiske bevægelse, Solidarité & Progrès, og tidligere talsmand for den franske præsidentkandidat Jacques Cheminade, sagde, at Madrid har god grund til at gå »i panik«.

»Den Spanske Nationalbank sagde i sin september-rapport, at den spanske stat har pumpet €54,3 mia. af statens midler ind i de rådne banker. Foreløbig er kun €3,8 mia. blevet tilbagebetalt af bankerne, mens yderligere €10 mia. fortsat forventes at strømme tilbage til statskassen. Dette betyder imidlertid, at spanske skatteborgere betalte €40 mia. for at redde bedrageriske, tyvagtige banker for at redde eurosystemet!«, sagde Vereycken til Sputnik.

Under disse omstændigheder er udsigten til, at Catalonien, der tegnede sig for 19 % af Spaniens bruttonationalprodukt sidste år, ville begynde at opkræve egne skatter – som baskerne

allerede gør det – Madrids mareridt, understregede den franske politiker. Han sagde også, at situationen efter folkeafstemningen ikke er så klar som det synes: »Man kan ikke virkelig vide, hvor mange mennesker, der stemte, og for hvad, eftersom det hele blev til en stor happening«, sagde han, og at »vælgernes identitet blev ikke tjekket, skoler var lukkede og folk stemte i gaderne«, mens andre ikke gik hen for at stemme »af frygt«.

Med en kommentar om måder, hvorpå den spanske, politiske krise kunne løses, antog han, at »Madrid kunne organisere en rigtig folkeafstemning i Catalonien med deltagelse af internationale observatører«. Han gjorde opmærksom på, at »det fungerede i Skotland, hvor separatisterne tabte ... Skulle catalonierne beslutte anderledes, bør det være en fredelig proces, i lighed med den Tjekkiske Republik«, forklarede politikerens med reference til den ublodige opløsning af Tjekkoslavakiet til den Tjekkiske Republik og Slovakiet i 1993.

Men, det er ikke så ligetil med det catalanske ja til uafhængighed, iflg. den franske ekspert. »Bag visse politikeres egoer og planer, får timingen mig til at mene, at dette er en prøveballon for en hel ny måde for kaosmanagement, organiseret fra toppen«, sagde han, med reference til bogen, *The Breakdown of Nations*, af økonom, jurist og politolog Leopold Kohr, Winston Churchills protégé. Kohr gik ind for ideen om at fragmentere europæiske lande til små, selvstyrende enheder. I sin artikel fra 1941, »*Disunion Now: A Plea for a Society Based upon Small Autonomous Units*«, insisterede økonom på, at Tyskland, Frankrig, Italien, Rusland og andre lande skulle »kantoniseres«. Ifølge Vereycken ser det ud til, at Kohrs plan i øjeblikket er ved at tage form i Europa. »For hard-core Europa-venlige må de store, historiske nationalstater i Europa splittes op i mindre enheder med 5 til 8 mio. indbyggere for at få den europæiske befolkning til at acceptere en imperielignende, overnational EU-superstat. Det passer på Catalonien, Flandern, Skotland, Lombardiet osv.«,

sagde Vereycken og påpegede, at planen for et Europa, der var baseret på etnisk-kulturelt definerede territorier, oprindeligt blev advokeret af Adolf Hitler.

Ideen blev offentligt taget op af Churchill og briterne efter Anden Verdenskrig. »De ville knække ryggraden på Charles de Gaulle, der altid var modstander af et føderalt Europa, der bestod af 'regioner', og forsvarede et Europa 'fra Atlanterhavet til Uralbjergene', som en alliance og et samarbejde mellem suveræne nationalstater«, understregede Vereycken. Briterne på deres side hældede mod »del og hersk«-planen, »for at transformere Europa til en stødpudestat, de kunne manipulere i deres store, geopolitiske skakspil mod Rusland og resten af Eurasien«.

Som Vereycken understregede, så fik BRIKS' hastige fremvækst og gennemførelsen af det Kina-ledede Nye Silkevejsprojekt det globale finansoligarki »til at gøre alt, hvad de kunne, for at ødelægge det, der udgør hovedkilden til modstanden mod deres globalistiske dagsorden: nationalstaterne«. Han nævnte artiklen fra 2016 i den spanske avis, *La Vanguardia*, som gjorde opmærksom på det faktum, at George Soros' Open Society Foundation finansierede de catalanske separatister. »Madrid har vist stor interesse i at gå med i den Nye Silkevej, og dette kunne være grunden til, at de bliver mål for destabilisering«, foreslog han.

Vereycken mener, at EU-bureaukraterne i Bruxelles ikke er særligt imod ideen om Spaniens opløsning: Det ville være meget lettere for eurokrater at styre små enheder end store nationalstater. »Hvis Catalonien forlod Spanien, ville EU-etablisementet utvivlsomt, efter et kortvarigt ramaskrig, tilbyde det, det behøver for at overleve: et marked (EU) og en valuta (euroen)«, sagde han og fortsatte, at »de fleste europæiske byer og storbyer allerede har deres egne, beskidte, hemmelige aftaler med Bruxelles, uden for enhver national ramme«.

Kohrs idé viste sig at være smitsom: »I 2004 promoverede en anden bog, med titlen, *Size of Nations*, skrevet af Alberto Alesina og Enrico Spolaore, også den vanvittige idé, at økonomisk integration under en enhedsvaluta tilbyder alle betingelser for nationers opbrydning«, sagde Vereycken. Når denne udvikling først »viser sig succesfuld« i EU, »vil den selvfølgelig blive 'tilbudt' til Kina og den Russiske Føderation«, advarede han og påpegede det kurdiske spørgsmål som eksempel.

»Irakisk Kurdistan er en tragedie, et land og et folk, der er blevet endeløst manipuleret i geopolitiske spil«, bemærkede Vereycken. Idet han nævnte det faktum, at Israel støttede de irakiske kurderes folkeafstemning om uafhængighed den 25. sept., kun seks dage før afstemningen i Catalonien, antog den franske ekspert, at »visse folk i Tel Aviv, der er tilhængere af det britiske, geopolitiske paradigme, foretrækker et 'balkaniseret' Irak og et 'balkaniseret' Iran.«

»Det globale finanskarak er i gang«, påpegede Vereycken, »og dem i toppen vil have en ny mørk tidsalder med gensidig nedslagning og endeløs opsplittning«. Alternativet – inklusive for Israel og Kurdistan – »er at blive en del af et udstrakt projekt for gensidig win-win-udvikling, som det foreslås af dem i Centralasien og Kina, der promoverer infrastrukturforbundethed i Ét Bælte, én Vej / den Nye Silkevej«. Vereycken konkluderede med at citere et gammelt, kinesisk ordsprog: »Hvis du vil være rig, så byg en vej«.

Den virkelige folkeafstemning

burde handle om, at Spanien vedtager at gå med i den Nye Silkevej. Følgende politiske erklæring blev udstedt af den spanske LaRouche- bevægelse 2. oktober.

For ti år siden eksploderede det globale finanssystem, der var gennemhullet af beskidte, giftige derivater, som ikke havde nogen som helst iboende værdi overhovedet, og trak verdens fysiske økonomier med sig i faldet. Nedskæringspolitikker og centralbankernes og IMF's udstedelse af papirpenge i hele det transatlantiske område har efterladt dette områdes samfund uden en fremtid. Spanien, sammen med andre europæiske lande, havde været et førende offer for denne tsunami af fysisk-økonomisk disintegration, der reflekteres af de høje tal for ungdomsarbejdsløshed, en voksende andel af befolkningen, der er i fare for at styrte ned i fattigdom og social udstødelse, samt et skarpt fald i lønningerne. Alt dette under diktat fra IMF, den Europæiske Kommission og den Europæiske Centralbank – Trojkaen.

Men i 2013 kom der imidlertid en lysstråle fra Øst, især fra Astana (Kasakhstan), hvor Kinas præsident Xi Jinping annoncerede skabelsen af et økonomisk bælte, der forbandt nationerne i Asien, og som han kaldte den Nye Silkevej og senere udvidede til det, Kina i dag kalder Bælte & Vej Initiativet. Dette storstilede infrastruktur- og industrialiseringsprojekt, baseret på de mest avancerede teknologier, er centreret omkring et humanistisk win-win-

princip for relationer mellem suveræne nationalstater; omkring en agape-kærlighed til andre – principper, der er fælles for konfucianisme og platonisk kristendom. Denne nye arkitektur for internationale relationer, med Bælte & Vej som hjørnesteinen, er inspireret af en kampagne, der i mere end 25 år er blevet ført af statsmanden Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, for skabelse af en Verdenslandbro, baseret på en række udviklingskorridorer, der integrerer alle folkeslag på planeten og hæver deres levestandard langt over fattigdomsgrænsen. Præcis dette har været den nationale plan for Kina, der har løftet henved 700 millioner mennesker ud af fattigdom, og hvis mål det er, totalt at fjerne fattigdom i deres land frem til år 2020.

Og Spanien? Hvilken rolle spiller det? I sine bedste øjeblikke har Spanien i århundredernes løb spillet rollen som bro for humanistiske ideer mellem forskellige civilisationer. I middelalderen var det et arnested for videnskabeligt, teknologisk og kulturelt fremskridt, der frembragte store tænkere som Ramón Llull, Alfonso X den Vise og Al-Farabi, sande platonikere, der promoverede billedet af mennesket som et skabende væsen i det fysiske univers. Llulls og Alfonso X's oversættelser af Platons værker fra arabisk til latin og folkesprog, såsom castillansk (spansk) og catalansk, var en direkte inspiration for personer, der bidrog til Europas Gyldne Renæssance, såsom Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues) og Dante Alighieri, og formede ligeledes tankegangen hos skaberen af videnskaben om fysisk økonomi, Gottfried Leibniz.

Senere var Spanien med til at udføre Nicolaus Cusanus' (1401-1464) sidste vilje og testamente, nemlig at skabe en republikansk nationalstat langt fra Europas oligarkiske fordærvelse, og som ville promovere menneskets skabende evner og redde menneskeheden fra den mørke tidsalder, som den havde udholdt i mere end et århundrede. Som en del af dette projekt åbnede Spanien vejen for opdagelsen af Amerika. Det bidrog også til skabelsen af den amerikanske republik, hvis

Uafhængighedserklæring og Føderale Forfatning er baseret på de renæssanceprincipper, som Cusanus, og senere Leibniz, havde udviklet.

Spanien har altid, i sine store øjeblikke, været broen, der forenede forskellige kulturer, landet, hvor sand økologi kunne udvikle sig, om end kortvarigt, mellem de tre store, monoteistiske religioner, som det reflekteredes i Toledo-oversættelsesskolen.

I dag, i det 21. århundrede, kan Spanien atter blive Verdenslandbroens bro til Asien, Afrika og de amerikanske lande. I år tog den spanske regering et første skridt hen imod at tilslutte sig win-win-paradigmet, som Kina tilbyder gennem den Nye Silkevej.

Den virkelige oprørsdiskussion, der burde få den dominerende opmærksomhed i Spanien, bør ikke være den om Cataloniens adskillelse fra Spanien – som kun ville være til fordel for City of Londons og Wall Streets geopolitiske Store Spil – men i stedet være en diskussion om at adskille Spanien fra det bankerotte og folkemorderiske system, som er den Europæiske Union og Trojkaen, der i Europa er udtrykket for det bankerotte monetære system, hvis forholdsregler til nedskæringer har efterladt millioner af spanske unge uden en fremtid. Et forenet Spanien må erklære sin uafhængighed og genvinde sin nationale suverænitet, og fuldt og helt gå med i den Nye Silkevej. Dette er et svangert øjeblik.

Spaniere: Lad jer ikke feje med af den nuværende pessimisme, som er induceret af Det britiske Imperium, herrerne over det nuværende bankerotte system. Lad jer i stedet inspirere af Llull, Alfonso X, Karl III, Bernardo Ward, Al-Farabi, Goya, Campones og selvfølgelig, Miguel de Cervantes Saavedra. Vi har fremragende tænkere, der viste, hvad Spanien er i stand til at bidrage til at hæve menneskeheden til dens skabende potentiale. Lad os, forenet, som en suveræn nationalstat erklære vores uafhængighed fra nedskæringer, gennemtvunget af

den Europæiske Union, og gå med i den Nye Silkevej for at få gang i Spaniens fysiske økonomi og give dets befolkning, især de unge, et formål med at skabe en bedre fremtid gennem produktive, højtspecialiserede jobs, der øger vores fysiske, økonomiske produktivitet, pr. person og pr. km².

I historiens løb har vi været broen mellem kulturer, der promoverede integrationen af civilisationer ved at bringe det bedste frem, og det gode i hver enkelt. Tiden er inde til at tage et skridt frem og vende tilbage til at være denne bro, og som er vores sande identitet.

(Oversat fra engelsk.)

Foto: Detalje af et værk af Ramón Llull (1232-1315).

Kampagne for kaos og forvirring – led efter det britiske spor

Leder fra LaRouche PAC, USA, 2. okt., 2017 – Historien om Imperium er historien om »del og hersk«. På et tidspunkt, hvor menneskets historie står over for en transformation sådan, som vi i dag oplever, med det store potentiale for et nyt paradigme for hele menneskeheden, baseret på den Nye Silkevejspolitik for global udvikling, skal man se på større destabiliseringer med en skarp lugtesans, der lugter det beskidte spor af Imperium.

Som Helga Zepp-LaRouche i dag mindede verden om: Nationalstaten er Imperiets fjende.

Det britiske Imperium har altid promoveret ideen om

»Regionernes Europa«, der var baseret på etniske og religiøse forskelle, som var belejligt for destabiliseringer af nationalstater, der ikke var samarbejdsvillige. Hvem står bag krisen i Catalonien, der truer, ikke alene Spanien, men hele Europa? Hvem var det, der opdelte Cameroun i engelsk- og fransktalende sektorer efter Første Verdenskrig, og nu har aktiveret kravet om uafhængighed for den engelske sektor, som har ført til 17 dødsfald i dag og potentielt kaos i morgen? Bemærk, at Kina nu er Camerouns førende handelspartner, som det er tilfældet med nationer i det meste af Afrika, og nu er i færd med at bygge et undersøisk kabel fra Cameroun til Brasilien, som vil betjene alle nationerne i Afrika og Sydamerika.

Hvorfor har Israel så åbenlyst støttet den kurdiske folkeafstemning, der destabiliserer ikke alene Irak, men også Iran, Syrien og Tyrkiet, hvis regeringer har været et mål for London og Wall Street?

Det fuldstændig tossede, horrible mordorgie i Las Vegas må ikke afskrives uden at følge sporet, snarere end at acceptere historien om den »enlige morder«, der så ofte har været brugt til at skjule sandheden.

Det måske mest klassiske eksempel på britisk del-og-hersk er iscenesættelsen af den israelsk-palæstinensiske konflikt, der er blevet brugt til at opsplitte hele verden i det seneste århundrede. I dag er det et prøveeksempel for de to paradigmer, som menneskeheden står overfor. I dag mødes de to palæstinensiske bevægelser, Fatah og Hamas, i Gaza for at drøfte forsoningen af palæstinensisk styrelse. De fleste presserapporter og »ekspertanalyser« afskriver denne bestræbelse som værende dømt til nederlag, af samme grund, som lignende bestræbelser tidligere er mislykkedes.

Men, i dag er der en forskel – Bælte & Vej Initiativet. En palæstinensisk forretningsmand, Munib al-Masri, annoncerede søndag en plan for at skabe et selskab, der er helliget til

udviklingsprojekter i Gazastriben til støtte for Kinas Bælte & Vej Initiativ. Al-Masri er viceformand for det Internationale Handelskammer for Silkevejen. Formanden for denne institution, Lu Jianzhong, der er præsident for CCCC International Holding Ltd. i Kina, har været involveret i byggeri af infrastruktur i hele Afrika og besøgte i sidste uge Vestbredden, hvor han mødtes med præsident Abbas og økonomiminister Odeh.

Det er netop den Nye Silkevej, der kan forandre historiens imperiegeometri, og som kan skabe fred gennem udvikling. Genopbygningen af Syrien, f.eks., er allerede begyndt gennem det internationale samarbejde mellem Rusland, Kina og andre, der er involveret i Bælte & Vej-processen.

Der er al mulig grund til at mene, at denne historiske Nye Silkevejsproces kan lykkes med virkelig at forene verden i det nye paradigme. Præsident Trump har sagt, at han ønsker at gøre Amerika stort igen gennem samarbejde med andre store nationalstater, der hver især sætter deres eget folk først, men samarbejder i harmoni med alle andre nationalstater. Dette var grundlaget for den Westfalske Fred i 1648, som afsluttede de religiøse krige i Europa og skabte den moderne nationalstat. Dette er den konfucianske harmoni, der har inspireret Kinas mirakuløse vækst ud af fattigdom i løbet af de seneste årtier, efter Kulturrevolutionens mareridt.

Det kupforsøg mod præsident Trump, der udføres af det forbryderiske slæng omkring Robert Mueller, kan og må knuses ved hjælp af [EIR-dossieret](#), der er udfærdiget til formålet.[1] Det er netop samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina i den Nye Silkevej, der adresserer alle nationers og alle folkeslags fælles interesser, og som har været EIR's og Schiller Instituttets mission siden deres grundlæggelse. Nu er vores tid kommet.

Foto: Folkeafstemning i Catalonien; folk, der protesterer på Las Ramblas for uafhængighed fra Spanien. 2. okt., 2017. (Sasha Popovic / Flickr / CC BY-NC-ND 2.0)

[1] Se også: [LPAC Internationale Webcast, 29. sept.](#)

Catalansk folkeafstemning for 'uafhængighed' fuset ud i sandet ... for indeværende

Søndag, 1. oktober, 2017 – Londons seneste drejebog for en farvet revolution, dagens »folkeafstemning om uafhængighed« i den spanske region Catalonien, endte med ikke at blive ret meget andet end en glorificeret foto-mulighed for, at de vestlige, liberale medier kan fordømme »politivold« og »undertrykkelse« mod såkaldte forsvarere af »demokrati« og »frihed«. De separatistiske catalanske myndigheder hævder, at henved 460 demonstranter blev såret; officielle tal fra Madrid siger, 11 blev såret.

På trods af britisk postyr, der sagde, at catalanerne stemte for at forsvare deres ret til »frihed« og »demokrati«, så var det faktiske indhold af folkeafstemningen lodret, forfatningsstridig separatisme: »Ønsker De, at Catalonien skal være en uafhængig stat i form af en republik?« Bortset fra Rajoy-regeringens andre svagheder og økonomiske politik, der ikke kan forsvares, så var det absolut korrekt af regeringen at fordømme selve folkeafstemningen som oprør, der ikke kan tillades af regeringen. Nationale politistyrker blev udsendt for at lukke stemmesteder, beslaglægge stemmebokse og nægte regionens kontrollerede valglister elektronisk adgang.

Londons 'farvede revolutions'-slæng improviserede hen ad vejen. De forlod sig på privat printede stemmesedler; de

tillod catalanere at stemme ved ethvert stemmested uden at bruge kuverter, og hvad enten de var registrerede dér eller ej; og forklarede med store armbevægelser, at dette alt sammen var en øvelse i demokrati: »Vi vil senere forklare, hvordan stemmerne bliver optalt«, udtalte talsmand for den catalanske regering, Jordi Turul.

Stemmeandelen er, ligesom antal sårede, vanskeligt at vurdere. Nogle medieberetninger rapporterer om »titusinder«, der forsøgte at stemme, ud af de i alt 5,3 mio. stemmeberettigede catalanere.

Men det var aldrig Londons mål at frembringe en faktisk, separatistisk sejr i denne runde, men snarere at lancere en live-fase af kaos og national opløsning i hele landet – og i hele Europa – netop på det tidspunkt, hvor Rajoy-regeringen går i retning af at koble sig til Kinas Bælte & Vej Initiativ. »Catalanere står ikke alene. I hele verden længes folk efter at regere sig selv ... Gåden er ikke, hvorfor der er så mange nationalstater, men derimod, hvorfor der er så få. Der er trods alt noget i retning af (de gætter) 6.000 til 8.000 identificerbare etno-lingvistiske befolkningsgrupper på hele planeten.«

Britisk 'Catalansk separatistoperation' aktiveret og truer med disintegration af

Spanien og kaos i Europa

25. sept., 2017 – Med det transatlantiske område, der atter befinder sig på randen af generelt finanskollaps, og med visse i Europa, inklusive den spanske premierminister Mariano Rajoy, der vågner op til den virkelighed, at alternativet ligger i Kinas Nye Silkevejsprojekt, satser separatister i den spanske region Catalonien på et opgør og truer med at splitte Europas femtestørste økonomi, Spanien, og ser hen til London for at få hjælp.

Den 6. sept. vedtog separatister i Cataloniens parlament to love, med signifikant opposition: den første om at afholde en bindende folkeafstemning, om man skal erklære uafhængighed, og den anden om, at, hvis et flertal af dem, der stemmer, stemmer til fordel for at forlade Spanien, skal en uafhængighed ensidigt erklæres inden for 48 timer efter afstemningen uanset, hvor mange mennesker, der deltager i folkeafstemningen, der er fastlagt til mindre end en måned senere, den 1. oktober.

Nogle separatister i Spaniens Baskerland organiserer nu for en lignende folkeafstemning om uafhængighed dér.

Med spørgsmålet om Spaniens enhed som nation, der nu drages i tvivl, dømte Højesteret korrekt folkeafstemningen for forfatningsstridig. Regeringen har taget skridt til at forhindre, at den finder sted, og har beslaglagt stemmeboksene og arresteret 14 statslige embedsfolk, der er involveret i folkeafstemningen, taget national kontrol over statens politi osv. Flere tusinde medlemmer af Guardia Civil har nu taget opstilling i både ud for Barcelonas og Tarragonas kyster. Regeringen kan ikke læne sig tilbage og se til, mens landet disintegrerer, men, hvis de catalanske separatister lykkes med deres bestræbelse for at opnå uafhængighed, og regeringen griber ind under forfatningens artikel 155 og suspenderer autonomi, kunne resultatet blive en blodig konfrontation i

gaderne.

EIR har dokumenteret, at diverse, halvfeudale separatistbevægelser i Spanien – hvoraf Catalonien og Baskerlandet er de største – rent historisk er blevet oppasket og spredt af det britiske monarki. Denne separatisme eksploderede til massehysteri i Catalonien i særdeleshed, under betingelser med økonomisk folkemord, der blev påført Spanien under det britiske systems EU-nedskæringspolitik efter 2008.

Som et salgsnummer for international støtte gennem den spidsfindighed, at dette er en kamp for »demokrati«, skrev præsidenten for Catalonien, Carles Puigdemont, en appel i Londonavisen *Guardian* den 21. sept. om, at Europa og det internationale samfund »stod sammen med Catalonien i dens forsvar for demokrati og sande, europæiske værdier«, fordi »catalanske borgere er fredelige, europæiske og åbensindede«.

Lords og MP'ere i det britiske parlaments 14-medlem store Alle-partier parlamentariske gruppe om Catalonien udsendte et brev den 21. sept., hvor de støttede dem.

»Vi er meget foruroliget over de forholdsregler, den spanske regering har taget for at forhindre folkeafstemningen, som det catalanske parlament har vedtaget ... Vi opfordrer den spanske regering til at tillade denne demokratiske prøve i form af catalansk opinion at finde sted uden yderligere hindringer«, skrev de.

I mellemtiden pumper sådanne talerør for City of London som *Sunday Times* og *The Independance* artikler ud, hvor de maler premierminister Rajoy som en ny diktator Francisco Franco, der er ude på at knuse »demokrati« i Catalonien.

Foto: Cataloniens præsident Carles Puigdemont.

Det er Bælte & Vej eller nedsmeltning

Leder fra LaRouche PAC, 17. sept., 2017 – Den virkelighed, der konfronterer det transatlantiske finanssystem, har en vis evne til at hævde sig.

På den ene side er der tænksume statsmænd, såsom tidligere franske premierminister Jean-Pierre Raffarin, Macron-regeringens udsending til dette års Bælte & Vej Forum i Beijing, der den 16. sept. til *Xinhua* sagde, at »Europa bør tilslutte sig det af Kina foreslåede Bælte & Vej Initiativ så snart som muligt«, med *Xinhua*s parafrase. »Lad os gribe muligheden og skabe flere profitter. Jeg mener, vi vil opnå win-win-resultater gennem samarbejde med vore asiatiske partnere«, sagde Raffarin. »Frankrig, såvel som andre europæiske lande, har brug for hastig vækst. Vi bør blive involveret i stedet for blot at diskutere det, for så spilder vi en masse tid. Initiativet er meget vigtigt for Europa ... Kina tilbyder en hjælpende hånd.«

På samme måde er Panamas regering, der netop har etableret diplomatiske relationer med Folkerepublikken Kina efter i årtier at have haft relationer med Taiwan, nu i færd med fuldt og helt at komme med om bord i Bælte & Vej Initiativet. Under den kinesiske udenrigsminister Wang Yis besøg til landet, understregede præsident Juan Carlos Varela Panamas betydning som logistisk havne- og lufthavnsplatform og opfordrede Kina til at benytte Panama som dets område for iscenesættelse af Bælte & Vej Initiativet for hele Latinamerika. Medlem af Panama Canal Authority Economics Unit, Eddie Tapiero, understregede en yderligere, afgørende pointe: Bælte og Vej »er en ny forretningsmodel for globalisering i verden, og

Panama bør ikke være en udenforstående. USA må, som alle latinamerikanske landes hovedpartner, blive en del af initiativet. Med alle spillerne, der arbejder hen mod samme mål, vil landene på længere sigt opnå en balance i deres styrke og stabilitet.«

Selv Rajoy-regeringen i Spanien synes at have regent ud, hvad vej, vinden blæser. Efter at have deltaget i Bælte & Vej Forum i Beijing, var Rajoys regering vært for et meget succesfuldt besøg i Spanien af Kinas statsrådgiver Yang Jiechi, hvor Spaniens yderligere integration i Bælte & Vej blev diskuteret.

På den anden side er der Wall Streets ekstremt opportunistiske intrigemagere, såsom Jim Rogers, uddannet på Balliol College (Oxford University) og sammen med George Soros medstifter af Quantum Fund, og som nu er gået egne veje som »investor og finanskommentator«, og hvis synspunkter, indrømmer han, bedst beskrives som den Østrigske Skoles monetarisme. I et interview, der blev udgivet af RT den 16. sept., sagde Rogers, at, hvis USA lancerer en fuldt optrappet handelskrig mod Kina, ville dette omgående give bagslag og sandsynligvis føre til, at Kina og Rusland trådte til og omgående erstattede det nuværende internationale finanssystem. »Hvis de indfører store sanktioner mod Kina, bringer det hele verdensøkonomien til fald. Og det vil sluttelig gøre mere ondt på USA end på Kina, fordi det bare vil tvinge Kina og Rusland og de andre lande tættere sammen. Rusland og Kina og andre lande forsøger allerede at etablere et nyt finanssystem. Hvis Amerika indfører sanktioner imod dem, ville de blive nødt til at gøre det meget hurtigere.«

Det, som disse udviklinger reflekterer, understregede Lyndon LaRouche i dag, er, at det, der er i færd med at blive skabt, er udviklingen af et nyt system, der vil fungere. LaRouche var den oprindelige skaber af dette nye system, der skulle erstatte det bankerotte Britiske Imperium, og mange af de personligheder, der i årenes løb var involveret sammen med LaRouche i promoveringen af denne politik, i alle dele af

planeten, kommer nu tilbage for at spille større roller. Dette ses fra Thailand, til Europa, til Panama. Det er LaRouches indflydelse, hans ideer, der er drivkraften bag denne dynamik.

Noget er ved at ske, forklarede LaRouche. Hele feltet er ved at åbne op; der kommer atter frisk vand. Forskellige folk og politiske kræfter vil komme med om bord og vil få jobbet gjort. Det er disse mennesker, vi må organisere med dette formål for øje, sagde han.

Foto: Der poseres for fotografen før receptionen med Kinas præsident Xi Jinping som vært for BRIKS-ledere og statsoverhoveder for inviterede stater. September, 2017. (en.kremlin.ru)

Bælte & Vej-feberer når Spanien: En bro til Afrika og Latinamerika

23. juni, 2017 – Den 12. juni meddelte den kinesiske skibstransport- og havnegigant COSCO, at de stod for at købe en majoritetspost på 51 % i Noatum Ports, et spansk selskab, der i øjeblikket driver Valencias havn (den største havn i Middelhavet), dybvandshavnen i Bilbao på Spaniens nordkyst og et halvt dusin øvrige havnefaciliteter i landet. Handlen til €203 million har mange lighedspunkter med COSCO's tidligere handel til €360 million, der involverede den græske havn i Piræus, derved, at de omfatter førsterangs-omdrejningspunkter for Bæltet og den Maritime Silkevej.

Meddelelsen kom mindre end en måned efter Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing den 14.-15. maj, hvor den spanske premierminister Mariano Rajoy deltog blandt de 29 statsoverhoveder og 1500 delegerede fra regeringer, erhvervsliv og tænketanke. Ifølge Pedro Nuevo, en spanier, der er leder af Kina-Europa Internationale Erhvervsskole i Shanghai, »fik Rajoy på BRF-topmødet at vide, at det [Bælte & Vej] ikke slutter i Spanien, men går videre til Latinamerika. Det betyder, at kinesiske selskaber skal flytte ud, og yderligere, at Spanien er en bro til Latinamerika og Afrika. Det bør ikke anses for at være et logistisk projekt, men snarere et begrebsmæssigt projekt ... Man må forstå, at Vejen går ud over infrastruktur«.

Spaniens økonomi- og handelsattaché i Kina, Javier Serra Guevara, understregede sidste år en lignende pointe: Spanien bør ikke se sig selv som blot den vestlige endestation for Bælte & Vej, »men bør foreslå sig selv som et omdrejningspunkt for at forbinde denne korridor med Nordafrika og Latinamerika«.

Dette fokus på Spaniens bredere rolle i BRI er en parallel til det, som *EIR* foreslog i 2012 i sin Specialrapport, »**Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent**«, der omfatter et kapitel om »Spanien: Verdenslandbroens Bro til afrikansk udvikling«.

Foto: Fra havnen i Valencia, Spanien.

Den europæiske Centralbank

beordrer bail-in i overtagelse af spanske Banco Popular

8. juni, 2017 – Den europæiske Centralbank, ECB, gennemførte en vidtgående bail-in (ekspropriering af visse typer af bankindsud) og et tvunget salg (formedelst 1 euro) til Spaniens største bank, Santander. Aktieindehavere i Banco Popular og CoCo-obligationsindehavere mistede omkring 97 % af deres investering. Santander vil forsøge at rejse 7 mia. euro i ny kapital for at støtte Banco Populars meget giftige værdipapirer til en 'værdi' af 150 mia. euro. Santander ligner mere og mere en losseplads for giftaffald, inklusive bankens store eksponering til amerikanske subprime auto-værdipapirer. Men af betydning er også dette ECB-signal om bail-in til Italien og det faktum, at ECB måske ændrer sin forventede beslutning og at sætte diskontoen op torsdag.

Spanien særdeles interesseret i Bælte & Vej på forum i Madrid

3. juni, 2017 – Spanien er rede til at udvide samarbejde med Kina under Bælte & Vej-Initiativet (BVI), især inden for infrastruktur, sagde Spaniens handelsminister Marisa Ponce la den 1. juni på forummet i Madrid, »Forretningsmuligheder for spanske selskaber under Bælte & Vej-Initiativet«.

BVI samler tæt på 60 % af verdens befolkning og tilbyder

enorme muligheder, sagde Poncela. »Alle Handelsministeriets redskaber er til rådighed for dette initiativ ... Spanien har fire handelskontorer i hele Kina, og som analyserer, hvordan projekter udføres, og hvordan, de samarbejder med vore selskaber og institutioner gennem vore redskaber til at hjælpe dem med at fremlæge det bedste tilbud.«

Spanien ønsker ikke blot en landforbindelse gennem jernbaner, men også en maritim forbindelse, sagde handelsministeren: »vi ønsker, at den maritime forbindelse mellem Kina og Europa skal ende i Spanien, i vore havne, Barcelona, Valencia, i alle vore havne ved Middelhavet, eller længere endnu, i vort land.«

Madrid-forummet, der er arrangeret i fællesskab af Det Kinesiske Handels- og Investeringskammer i Spanien (CCINCE) og den Spanske Konføderation af Erhvervsorganisationer (CEOE), tiltrak henved 200 repræsentanter fra betydningsfulde institutioner og foretagender i Kina og Spanien. Vicepræsident for CEOE, Juan Pablo Lazaro, sagde, »Bælte & Vej-Initiativet har vakt stor interesse blandt vore erhvervsorganisationer og vore medlemmer og partnere pga. af dets ambition og store format.«

Han sagde, at dette infrastruktur- og kommunikationsnetværk langs med BVI's strækning med logistiske og industrielle centre er en stor mulighed for at integrere asiatiske markeder og promovere Eurasiens, Kinas og EU's økonomiske udvikling. Lazaro sagde, spanske iværksættere »har hilst initiativet velkommen med stor interesse i betragtning af, at vi kan bidrage med vores management-kapacitet og vores viden inden for områderne«. Spanien har en afgørende position inden for logistik i Europa, Latinamerika og Nordafrika, sagde han og fremhævede Madrid som et logistisk omdrejningspunkt.

Foto: Spaniens handelsminister, Marisa Poncela.

Den Iberiske Halvø satser på Ny Silkevej for sin fremtid

3. maj, 2017 – Den portugisiske økonomiminister Manuel Caldeira Cabral sagde i går under det første Kinesisk-portugisiske Økonomiske Forum (der afholdtes nær Lissabon), at Portugal »insisterer på at alliere sig med, og være til stede i, denne kinesiske strategi, som vi er enige i«, med Bælt & Vej-initiativet. Han foreslog, at Portugal kan spille rollen som et »land, der er omdrejningspunkt, som bygger broer mellem Asien og Europa, og som også er porten til Europa«. Der er dog stadig intet nyt om, hvem, der deltager i det forestående Bælt & Vej Forum i Beijing.

Den spanske præsident Manuel Rajoy vil deltage, og Spaniens ambassadør til Kina, Manuel Valencia, promoverede entusiastisk Spaniens deltagelse i det »ubestrideligt fordelagtige« Bælt & Vej projekt i et interview med *Xinhua* den 27. april. Han understregede, at Spaniens store infrastrukturselskaber kan være et aktiv for, og ønsker at deltage i, BVI. Faktisk overgås Spanien kun af Kina med hensyn til totale antal kilometer højhastigheds-jernbaner, og landets jernbaneselskaber har udviklet innovative teknologier (f.eks. vogne, der kan klare forskellig sporafstand).

Ambassadøren nævnte spanske firmaers deltagelse i udvidelsen af Panamakanalen, højhastighedsjernbaner, der forbinder Mekka og Medina i Saudi-Arabien, samt byggeriet af verdens største raffinaderi i Kuwait sammen med kinesiske selskaber. Begge vore landes selskaber »kan blive helt komplementære« i dette »initiativ, der udvikler infrastruktur og konnektivitet«.

Spaniens største havne – Algeciras, Barcelona og Valencia – er

klar til arbejdet, tilføjede han. »Spanien har naturlige betingelser for inter-konnektivitet i sig selv. Det, der er interessant ved disse forbindelser, hvad B & V angår, er konnektiviteten med Centralasien og Fjernøsten.« Han foreslog, at de Kanariske Øer skulle fungere som et »fredeligt hangarskib« for erhvervs- og handelsaktivitet.

»Kina er en stor producent og en økonomi, der har foretaget et stort spring fremad«, og vore lande kan »samarbejde på en nyttig måde«, sagde han igen. Spansk eksport til Kina satte ny rekord i 2016 og voksede 14,8 % på årsbasis til næsten \$5,4 mia., og hvor der for fire år siden var fire direkte flyafgange mellem Kina og Spanien, er der nu 26.

Foto: Portugals økonomiminister Manuel Caldeira Cabral

Spanske Bankia skal tilbagebetale alle investorer, der er offer for 'bail-in', efter rettens afgørelse

17. februar 2016 – Den store spanske bankgruppe, Bankia, har meddelt, at de vil tilbagebetale de penge, som små investorer har tabt, i realiteten gennem tyveri; de små investorer, der købte aktier, som den spanske udlåner begyndte at udbyde på aktiebørsen i 2011. Mange tusinde husstande tabte betydelige summer – de blev offer for 'bail-in' (ekspropriering) efter den Cypren-model, der blev 'opfundet' af EU-kommissionen, efter, at man havde overbevist dem om, at de fik

præferenceaktier i banken.

Dette sker efter at Spaniens højesteret, i to retssager, der blev anlagt af sådanne investorer, afgjorde, at banken virkelig havde handlet svigagtigt og skal tilbagebetale pengene. Bankia indgik dernæst en aftale; den sagde, at investorer simpelt hen skulle indsende deres krav over for banken, og så ville pengene blive tilbagebetalt med 1 % i rente inden for 15 dage. Dette ville beløbe sig til totalt 1,8 mia. euro.

Bankia blev skabt gennem en sammenslutning af flere sparekasser i Caja-gruppen, der på det tidspunkt havde behov for en bail-out fra staten på 22 mia. euro.

Tysklands økonomiske vismænd vs. ECB's Mario Draghi

12. november 2015 – Samtidig med, at Den europæiske Centralbanks præsident, Mario Draghi, i dag gav meddelelse om en sandsynlig kvantitativ lempelse, blev han angrebet af den nye rapport, der er udgivet af Tysklands seks »vismænd«, det økonomiske panel, der rådgiver regeringen.[1]

I en tale ved indvielsen af det Akademiske År ved Milanos Katolske Universitet sagde Draghi, at inflationsdynamikken stadig er meget svag, og »når som helst, vi er overbeviste om«, at den aktuelle stimuleringsplan ikke er tilstrækkelig, »vil vi undersøge metoder til at intensivere den, for at opnå vores mål«.

Mens han talte, advarede vismændene i Berlin: »Monetær politik er i færd med at føre til en opbygning af risici for den

finansielle stabilitet, der kunne bane vejen for en ny finanskrise.«

»Vedvarende lave rentesatser udhuler bankers og livsforsikringssekskabers indtægter og forøger lysten til at løbe risici. Det er vigtigt at undgå en udsættelse af afslutningen på betingelserne med lave rentesatser for længe.«

I stedet opfordrede de ECB til at meddele »en betimelig afslutning på tilpasninger af den monetære politik, hvilket i realiteten kunne forhindre en yderligere opbygning af risici i finanssystemet«.

Panelet afviste også en gældssanering for Grækenland, med den begrundelse, at det ville slå dørene op for en lignende sanering for Spanien.

Viseligt.

[1] Det tyske økonomiske ekspertråd eller Sachverständigenrat zur Begutachtung der gesamtwirtschaftlichen Entwicklung er en gruppe af økonomer, der blev oprettet i 1963 for at vurdere økonomisk politik i Tyskland. Rådet udfærdiger en årlig rapport, der udgives før eller senest 15. november. Forbundsregeringen skal offentligøre sine kommentarer og konklusioner inden for otte uger efter udgivelsen af den årlige rapport. I medierne refereres rådet ofte til som »vismændene«. (-red.)

Kina tilbyder »Silkevejen«

som en Noas Ark til at undfly den globale finanskrisesyndflod

29. oktober 2015 – I sin åbning af »Silkevejs-Forum 2015« i Madrid, Spanien, i går, kom Li Wei, direktør for det Kinesiske Statsråds Center for Forskning i Udvikling (CFU), med den smukke idé, at verdens nationer kan »bygge en kæmpe stor og åben, økonomisk Noas Ark rundt Kinas program »Ét bælte, én vej« og således »være med til at undfly den finansielle krise og etablere stabilitet og genrejsning af den globale økonomi«, rapporterede Xinhua.

Tre hundrede gæster fra flere end 30 lande og internationale institutioner deltog i forummet, der var ko-sponsoreret af CFU, den Kinesiske Ambassade i Spanien og Centret for Internationale Relationer og Bæredygtig Udvikling (CIRBU), hvis ærespræsident er den tidl. spanske udenrigsminister Miguel Angel Moratinos. Dets formål er at bringe tænketanke fra lande, der er involveret i Silkevejen, sammen, nære international kommunikation og forene institutioner.

Li Wei beskrev også Det økonomiske Silkevejsbælte og Det 21. Århundredes Maritime Silkevej som »værktøj til at undfly strukturelle modsætninger og føre til den næste fase af fremgang for den globale økonomi«, for det er igennem samarbejde mellem nationer, at nationer kan løse deres egne, hjemlige strukturelle modsætninger, iflg. Xinhua.

Silkevejen er ved at vække interesse i Spanien. Spaniens handelsminister Jaime Garcia-Legaz sagde til forummet, at toppen af spansk-kinesiske relationer »stadig ligger i fremtiden«. Tidl. udenrigsminister Moratinos talte om Silkevejen som værende en model for internationale relationer, der kan styrke relationerne mellem Vesten og Østen. Den tillid

og synergi, der er resultatet heraf, kan bringe forskellige lande og kulturer sammen, der forstår, at der er en åben plads for samarbejde og forbedring af den globale, økonomiske situation.

Den spanske regering havde arrangeret et dagslangt seminar den 20. okt. i Madrid om »Logistikken ved at eksportere til Kina«, hvor samme Garcia-Legaz talte, sammen med den kinesiske handelsattaché. Og tidligere i oktober startede Spaniens fjerdestørste by, Valencia, organiseringen af et stort, internationalt forum for »Silkevejens Byer«, der skal afholdes i Valencia i juni 2016.

Tysklands og Spaniens udenrigsministre opfordrer til russisk-amerikansk samarbejde mod ISIS

10. oktober 2015 – Tysklands udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier og hans spanske modpart, Jose Garcia-Margallo y Marfil, opfordrede til, at Moskva og Washington samarbejder imod »en fælles fjende, ISIS«, rapporterede TASS 9. okt. fra Madrid. Steinmeier opfordrede USA og Rusland til at »intensivere deres dialog« om Syrien. Garcia-Margellos opfordring til, at »alle interesserede parter«, inklusive Rusland, USA, Tyrkiet og Iran, arbejder sammen om at besejre ISIS, er bemærkelsesværdig i betragtning af, at den provokerende Trident Juncture øvelse med 35.000 tropper i øjeblikket finder sted på spansk jord.

Spaniens Ekai-center: Flygtningekrise er Washingtons og Europas krigsforbrydelse

6. september 2015 – I et arbejdsdokument fra 4. sept. med titlen, »En politik for Europa: Krigsforbrydelser«, lægger Spaniens Ekai-center, en tænketank, ansvaret for de massive tabstal, der især påføres flygtninge fra Nordafrika og Mellemøsten, på en krigspolitik, der forfølges af medskyldige regeringer, med Washington i spidsen, der følger »Wall Streets strategi«. Dokumentet argumenterer:

»Under det ene påskud efter det andet, med den ene løgn efter den anden, er Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien og Yemen blevet destabiliseret, invaderet og nådesløst bombarderet i løbet af de seneste 15 år.« Resultatet er ikke blot liget af dette ene, syriske barn, der druknede på en europæisk strand, men dødsrater, der rangerer mellem en og tre millioner mennesker, »alt sammen baseret på beslutninger fra Washington og dets vestlige allierede, der, og lad os klart slå det fast, ikke har været andet end en uafbrudt række af krigsforbrydelser«. Tony Blair er et almindeligt kendt tilfælde, men der er et stort antal politikere, samt europæiske og amerikanske medier, som har del i forbrydelsen.

»En krigsforbrydelse er en krigsforbrydelse. Og en uafbrudt række af krigsforbrydelser med en eller flere millioner dødsfald som konsekvens er en så oprørende grusomhed, at den

kan ødelægge Europas fremtid som en førende civilisation på planeten. Glem græsk civilisation, klassisk kunst, Renæssancen og demokrati. I løbet af disse år nedriver vi selv mange århundreders europæisk civilisations civiliserende arv.

Problemet er således ikke, hvordan vi skal sørge for disse tusinder af flygtninge, der ankommer til vore kyster. Mange flere vil ankomme, hvis vi ikke stopper alt dette. Problemet er, hvordan vi bringer disse vestlige regeringer, der er ansvarlige for disse krigsforbrydelser, til fald. Og hvordan vi skal forsøge at fængsle de politiske ledere og medier, der er ansvarlige for krigsforbrydelserne.«

Spansk økonom opfordrer Grækenland til at forlade euroen

7. marts 2015 – José Francisco Bellod Redondo, en økonomiprofessor ved Cartagenas Polytekniske Universitet, Spanien, og tidligere direktør for budgetdepartementet i Murcia's regionale forsamling, skrev en artikel, der indtrængende opfordrede den græske regering til at træde ud af euroen og »genvinde monetær suverænitet ... hvilket vil sige muligheden for at reaktivere kredit«.

Spanien konfronteres med økonomiske vilkår i lighed med Grækenlands under euroen, og i tidligere artikler havde Bellod faktisk opfordret Spanien til også at træde ud af euroen.

»Lad os være ærlige«, skriver han. »Så længe Grækenland forbliver i euroen, betyder det, ikke at adlyde Trojkaen, at man løber en risiko for at blive straffet med at blive

afskåret fra likviditet til den offentlige og finansielle sektor ... At forblive i euroen betyder at acceptere, at tømmerne forbliver i Trojkaens hænder: enhver afvigelse fra den neolibérale vej, de har anvist, kan føre til en insolvenskrise med katastrofale konsekvenser ... Prisen for denne irrationelle kult omkring euroen er allerede åbenlys: mere arbejdsløshed, mere fattigdom og mere fortvivlelse for det græske folk.«

Bellod siger dernæst, at det er lettere at træde ud af euroen, end de fleste mennesker tror – selv om han mangler at påpege nøgleelementet, som er at gå over til det alternative finanssystem, der er ved at blive skabt af BRIKS.

»Syriza-regeringen (i Grækenland) bør overveje en lovmæssigt reguleret udtræden af euroen som en mulighed ... [for] at genvinde monetær suverænitæt, hvilket ikke er et spørgsmål om nostalgisk nationalisme: Det betyder muligheden for at reaktivere kredit ... At have sin egen valuta betyder muligheden for at fremme kredit, vækst og beskæftigelse.«

Foto: José Francisco Bellod Redondo